

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Egész évre Fél évre Negyed évre Egyes szám ára 20 fillér.	Előfizetési ára 8 K 4 2	Felelős szerkesztő, lapfőigazgató és kiadó BALKANYI ERNŐ. MEJJELEN MINDEN VASÁRNAP.	Hirdetések egyezség szerinti. A nyitór soronként 1 korona. Kéziratokat nem adunk vissza.
--	----------------------------------	--	--

A téli választások.

Amitől fáztunk, ime meglesz, küszöbön állunk a téli választásoknak. Az a politikai hajtóvadászat, amely az elvek, parlamenti érvényesülések, a törvényhozói kötele-ségek, nemzeti érdekek körül két eszden-dőleg folyt, átsap most a vidékre, a kerü-letekbe, ahol hangzik most a hallani:

— Választok meg!

Valahogy eszünkbe jut most egy szent analógia, amikor Krisztus odaköltötte az öt sanyargató zsidóknak és pogányoknak: Feszítetek meg!

Ez a küzdelem, amely most indult meg a voksért, a mandátumért, nagyon közel áll ahhoz, hogy kálváriának nevezzük. Nem a tisztelt jelölt urak szempontjából beszélünk. Az ő fejük nem fáj nekünk. A választókat nézzük, amely ime a megnyi latkozás előtt áll.

Magyarországon már keserves emlékek fűződnek a téli választáshoz. Hivatkozni szoktak a Szápáry-féle választásra, de e hivatkozás nélkül is tisztán áll a helyzet: a téli választás kegyetlen dolog. Választási rendszerünk, annak alkotmányos gyakorlati a választókerületek polgárait a választó-központra rendelik fel. Ez a tény maga elég ahhoz, hogy minden borzalmat feltárja egy téli választásnak. Nem beszélve a fel-utazás rettenetes gyötrelmeiről, már a választómegvétel elhelyezésének nehézségei olyan nélkülözéseknek teszi ki a választókat, amelyek a legkomolyabban fenyegetik egészségüket.

Az ideai tél, mintha csak az alkotmányos harcot akarná még rémesebbé tenni, oly

kemény, hogy a vidék szegény népe még normális körülmények mellett sem tud ellene védekezni. Most vegyük hozzá egy választási harc abnormális körülményeit, amikor a választási központba citált szavazópolgár egy gyötrelmes utazás fáradsalmát, nélkülözéseit után reggeltől estig kénytelen vára-kozni arra, hogy leadhassa a voksát, képzeljük hozzá a kortes-fogások különféle változatait, amelyek arra irányulnak, hogy az ellenvé-lemény megnyilvánulását megnehezítsék, megakadályozzák s akkor előtűnik áll teljes svárságában, rettenetességében az ideai választásoknak sötét képe.

A küszöbön álló alkotmányos küzdelem egyébként is rendkívül hevesnek ígérkezik. A politikai szenvedélyek hullámai annyira fölcsapnak, a pártkülzelmek annyira elmer-gesednek, hogy már pusztán ez okoknál fogva is a legadázabb választási campag-nera van kilátás.

Összevetve minden körülményt, épen-séggel nincs semmi okunk arra, hogy nyugodtan és bizalommal nézzünk a választások előt. Azt mondják a politikus urak, hogy az ország, a nemzet illőszéke előt állnak. Azt mondják, hogy meg kell nyilatkoznia a nemzetnek abban a pörös ügyben, amely a törvényhozásban a politikai pártok közt felmerült.

Mi nem politizálunk. De most, amikor alkotmányos jogával fog élni e hazának választópolgársága most, amikor ez alkot-mányos jog gyakorlatilag annyi külső körülmény nehezíti, nem tudjuk felelemő érzéssel nézni az alkotmányos harcot. Mert ki biztosít arról, hogy csakugyan a nemzet közvéle-ménye fog megnyilatkozni ebben a küzde-

lemben? Ki biztosít arról, hogy a választási harc mérlege az igazság mérlege? Győzzön akár a kormány és pártja, akár az ügy-nevezett koalíció ellenzék, ki állapítja meg, hogy akár ez, akár az győzelem a nemzet ítéletét foglalja magában?

A törvénykezési gyakorlatban vannak szigorú paragrafusok, amelyek kimondják, hogy az ítélező bíró nem szabad ítéletében befolyásolnia semmi külső körülménynek, elhatározása, ítélete szabadon, függetlenül kell, hogy létrejöjjön minden külső befolyástól. Mennyivel közelebb ez a paragrafus akkor, amikor egy egész ország, egy egész nemzet a bíró!

Már pedig most a nemzet ítéletének szabad megnyilatkozását ezer külső körülmény korlátozza, legfőképp az a kemény, hideg tél, amely a választók tekintélyes részére lehetetlenné teszi alkotmányos jogá-nak gyakorlatát.

Ennek a választásnak nem lett volna szabad elkövetkeznie. Nem kutatjuk, hogy kik a felelősek, hogy kik idézték elő, kik zudították az amugy is agyonanyagartott szegény nép fejére, de hogy elkövetkezett, az nagy csapás.

Es mindennekfelett célját nem fogja elérni. Mert úgy látjuk, az előjelek azt árulják el, hogy bárki is győzzön, nem fogja megteremteni a szükséges rendet. És aztán még egyszer kérdjük, vajjon megbizhatunk-e ítéletében, elfogadjuk-e lelki-ismeretbeli aggály nélkül, amikor a nemzet egy részének közvéleménye kétségtelenül el fog fagyni ebben a zord időben. Egy lefagyott közvélemény — lefagyott igazság!

Az öreg asszony.

Aranyos sugarait széjjel hiteite a napa kis falusi ház udvarán. A kut mellett állott a disznó-ny, egy öreg parasztságos foglalatokodott a rőfőge egyetlen malacát, a mely mohón rági-csálta a fejle hajított gyér kukoricát. Gondol-d, gyönyörűséggel nézte az öreg asszony a malacot, az egyetlen, négy lábú jószágát. Simogatta a sőrétet s a kukoricaszemeket, a miket a malac félreergett a lábával, gondosan söpörgette össze s ismét a koca elé rakta.

Özvegy Bus Tamásné tizenkét álló eszden-deje él már magában a faluvég vískóban, ami még az öregapja után maradt rá. Diledezett a fala, a faszindelyen tetőn sepen bésütött a nap a padlásba, a két szék, egy asztal meg egy ágy a szobában csak alig hogy a lábukon állottak, de hát a ház is, a butorok is csak elartának még addig a rövid ideje, amikor utolsó útjára viszik özvegy Bus Tamásné. A temetés se szép lesz, a testamentumában meghagyta, hogy a fun-duszta árából olyan temetőt rendeznek neki, amilyet még aligha látott a falu. Hevnyelőcs esz-tendővel a vállán malacot vett az asszony, fél akarta hízalni, husát, zsírájt, sonkját eltemi té-lice, mivelhogy remélte, hogy ezt az időt még

megfogja élni. Gondol, gyönyörűséggel ápolta, tartotta a malacot, az egyetlen élő lényt, a mely-hez még buzott. Az urat nagyon szerette Bus Tamásné, de immáren negyven esztendeje annak, hogy kitétték a derék kerület a temetőbe, ahol már a sirja helye sincsen meg, mivel, hogy az új intézkedik a törvény, hogy 30 esztendő múltával felulatsnak a sírok és újak ásatsnak a helyükbe. Az öreg asszony szívéből még az emléke is ki-veszett a férjének, ha vissza is gondolt néha rája, úgy jött az elő neki, mint valami álom. A gye-rekek, azok illy korukban háltak el, egynek ki-vételével. Ezekre még kevésbé emlékeztek. Az egy, aki megmaradt nyughatatlan vérü legyen volt, korcsmázott, szoknyák után futkozott, nem segített az anyjának a gazdaságában, inkább nap-számba ment. Egyszer aztán most gondolt. Haza-jött egy estén s azt mondta, hogy Suhajdákkal meg Kutzorekkal együtt kimentek Amerikába, ahol is jobban megfizetik a munkát.

— Eredj, szólt a langyos szívi anyja. Én nem mondom, hogy ne menj, ha ott találod a szerencsédet.

Röviden bucsuzott az Andris — immár tizenkét esztendeje annak — és azóta csak egy levelet írt. Ebben pedig azt írta, hogy keser-veesen megbánta az amerikai utat, mert nem úgy van ám az új világban, ahogy ő ezt elgondolta.

Nagyon sok az ember odakint is, alighogy meg-éltetnek egymástól. Még szerencsés az, aki munkához tud jutni. Ő, már mint az Andris, bizony nem kapott munkát, mert nem volt sze-keres. Most herek, szörnyű rosszul megy a dolga, kétszer már a vonat elé akart fektetni a nagy nyomorúság miatt. Mindezek folytán háza szerette jönni. Kijöttön neki az anyja száz pengő, amivel háza jöhet — legyen nyugodt, meg fogja fizetni, mert van még két erős, dolgos karja, amivel meg tudja hízalni a jötevényét. Vegyen fel 100 pengőt a kis háza, küldje neki és akkor rögvest hazajön...

— Nem! Ez volt az első gondolata Bus Tamásnénak, mikor a levelet olvasta. És ez volt az utolsó is, amikor elhatározta, hogy a veszendő fia után nem nyujtja ki a kezét. Minek ment ki? minek volt olyan boldog a Megterheje a kis há-zat, amin még sohse volt adósság? Ennek csak az lehet a vége — mert hiszen évről-évre nő az interes, — hogy kilétszázza a házat álota. Azt a házat, ami az öreg apja után maradt rá. Az ember elpusztulhat, de a háznak meg kell maradnia, mert az tülel az ember, még az unokáját is, ha keresztet vehet. Vén kovára menjen zsálernek idegen tanya? Éz nem lehet. Ha chen hal a fiu, vagy a vonat elé fekszik, arról csak ő maga

Levél a Szerkesztőhöz.

Tisztelt Iparostársak!

A múlt év május hó 8-án az országos nagygyűlésen az ország összes iparostületi képviselői voltak, ugyanezen nagygyűlésen Alsólendva — Hosszfallu iparostületi sem mulasztván el ama kötelességet, hogy a nagygyűlésen részt vegyen, mert már évtizedek óta várjuk az ipartörvény néhány szakaszának módosítását, miért is testületünk az elnök és jegyző által képviseltette magát. Az országos nagygyűlésen sérelmeinket indokolva előadtuk kívánságainkat a következőkben:

1-ször az önálló vámtérület behozatala.
2-szor az önálló Iparkamara szervezése.
3-szor kézműiparokik eladásával csakis kézműiparokik foglalkozásának.

4-szer az építőipárnál csakis szakmabeli iparosok vállalkozásának stb.

Az előadott sérelmeink indokolva, jelekönnybe foglalta és a következő napon kérvényünk vagy 800 iparos jelenlétében az Országos iparostületi elnöke által a kegyelmes Miniszter ur kezéhez át lett adva. Továbbá Thék Endre, mint az országos iparostületi elnöke határozott szavakkal tolmácsolta a küldöttség kérését a miniszter előtt.

Ezek után a miniszter kijelenté, hogy ismeri sérelmeinket, megígérve, hogyha törvényileg három hó alatt nem volna lehetséges sérelmeinket orvosolni, úgy azt rendeletileg fogja megtenni.

A miniszter eme kijelentését a küldöttség örömmel vette tudomásul. Azóta már hat hó is elmúlt a de a sérelmek sem törvényileg, sem rendeletileg orvosolva nem lettek.

Ilyen szomorú állapotok mellett nem lehet csodálkozni, ha kisiparosaink ezrei mennek tönkre és kezükbe véve a vándorbotot kivándorolnak, hogy abból a mesterségből, amelyből itthon — jelenlegi ipartörvényeink miatt — megélni nem lehet, ماشول keresse meg kényerét. Azok a kisiparosok pedig, akiket hazaszereztetük örök láncánt csatol hazájukhoz, — dacára, hogy ilyen mostoha bánik velük — kénytelenek hivataloságának, rendőrnekek, kézbestőnekek stb. beállni.

Téhet. Minek ment oda, ahova nem hívták? Aztán elebb-utóbb ugysis meg kell hárni. A szegény embernek jobb, ha minél hamarabb hal meg, legalább nem küzdökli olyan sokat. — Így gondolkozott özevgy bus Tamásné és nem választotta a fia levelére, Azóta nem hallott róla és ezt a fiát is elfelejtette, éppen úgy, mint a halott férjét és gyermekeit.

Az öreg asszony deritően típeg-topog az ól körül. Gyaparszik a malacka, milyen szépen telik a pofacsákja, püföd a hasacsákja! Mégis csak szereti az Isten Bus Tamásnéét, hogy öreg korára egészséget adott neki, hogy ilyen szép malacot bírálhat fel. Aki nem tékozol és dolgoz, aki nem megy bele bolond vállalkozásokba és hallgat az észre.

Úgy férfi jelent meg a kapu előtt. Városi munkásruba van rajta, halvány, fakó arcát fekete korszakál borítja. Ilyen arcuk van azoknak, akik a föld alatt, bányában dolgoznak huzamosan. Különbön ép, egészséges ember, hatalmas kidolgozott tenyeri sokáig fogják még birmi a robotot.

Ahogy szíjjelentett a nyomorúságok nap-sütötte udvarán és mindent a régi helyen talált, félragyogott a szeme, Bus Andris volt ez, aki nem halt meg odakünn; mégis csak talált munkát, cs dolgozott. Hazahozta a szive, a honvégy, amely feltámadt az idegben; szakadt magyar munkásbőr meg akkor is, ha ezen a földön, ahol születtek rosszabbul bánt vele a sors meg az ember, mint a kutya. Hazajött Bus Andris, mert úgy érezte, hogy haza kell jönnie.

Tisztelt Iparostársak!

Meg kell említenem, hogy az V-ik Országos iparostületi gyűlés 1899-ben Kolozsvárról tartott meg, akkor volt szó az iparosok nyugdíj ügyéről, az építőipar törvényes szabályozásáról, a tisztességtelen verseny ellen való védekezésről; továbbá határozati javaslat tételét a fegyenc ipar ügyében és a gyűlés a fegyenc ipar korlátozását sürögösen is szükségesnek tartotta, annál is inkább, mert ezek ránk nézve felette károsak.

Az 1896-ik évi iparostületi kongresszus ilyen értelemű határozatára vonatkozólag az akkori igazságügyi miniszter azon nyilatkozatát, hogy a rabunkra erők csak kultúrtekezési, földművelési, szőlő felújítási s hasonló munkálatokkal foglalkoztatja, megnyugvással vettük tudomásul.

És azóta tisztelt iparostársak Németországban ötször, Ausztriában 3-szor szabályozták az ipartörvényt, ugyanígy, hogy a kisiparos, szorgalma mellett a mindennapi kényerét megkeresheti. És ez mind az önzetlen működő iparpártoló bizottságoknak és képviselőeknek köszönhető.

Téhat nagyon kívánatos volna, ha az illeto felettes hatóság a kisiparost nemcsak adófizető anyagnak tekintené, hanem megilletéséről is gondoskodnék. Azok az iparpártoló bizottságok pedig, kik az iparpártolást tüzték ki céljukat, a meddő telenség-ből lépjenek a cselekvés terére.

Hirdetmény.

Aulírott Alsólendva nagyközönségi előjárói részről közhírré tetetik, miszerint a közég, mint jegyző testület illeto, minden év július hó 28-án és augusztus hó 28-án, — ha vasárnapra esik, úgy az utána következő hétköznapon tartatni szokott két országos vásár helypénzszedési jog

folyó 1905. január hó 24-én

délelő 7 órákor tartandó nyilvános árverésen 3

évre, — haszonbérre fog adatni.

Az árverés a városbáz tanácssteremben fog eszközöltetni, a feltételek alulírottakkal megkintebétek.

Alsólendván, 1905. január 8-án.

Baranyag Kálmán

községi főjegyző.

Toma János

város bíró.

És leborult a földön, ahol mint kis gyerek futkozott. Vad erővel marcangolta a bányák sötétjében megkerégszedett szivét az emlékezés és a föld szerelme. Arccal leborult erre a földre és áztatta a könnyével.

A zaira megfordult özevgy Bus Tamásné és megíedjt. Tán beteg ez az ember, hogy leessét? Tán út hal meg? Vagy talán csak részeg. Harag lobbant fel az öreg asszony szivében. Akar meghalni jött, akár részeg ez az ember, rosszul tetted, hogy az ó portájára jött. Csak nem hagnyak az ilyen elhagyatott öreg asszonynak nyugtot.

Odalipogott a leborult ember mellé!

— Izzé, haj! kee! mi baja van keenek?

Kejen fel, kee! Nem vagnyuk ám a senki portásai! No nézzé meg az ember!

Amaz lassan felemelte a fejét. Megismerte az anyját.

Hát mit akar kee? Mért nem megy kee innen? Hisz nincsen semmi baja. No nézzé meg az ember?

A férfi felállott.

— Anyám, mondta, nem ismér? Én vagyok az Andris. Hazajöttem.

Az öreg asszony megtárorodott.

— Te vagy? rikácsolta.

Aszott, öreg szivét elfogta a fájdalom, a harag. Hogy mi fájt neki, hogy mért haragszik, azt nem tudta hirtelében elmondani a maga fáradt agyvelőjével. Csak nagyon rosszul éscett neki újra látni a fiát, akik halottnak vélt, akire már esztendők óta nem is gondolt.

ad. 2540 1904.

Hirdetmény.

Aulírott által ezennek közhírré tetetik, miszerint a központi bizottság által kiküldött és az alsólendvai járás területén levő iparos-és kereskedők névjegyzékét Alsólendván a községi jegyző irodában 8 nagra vagy 1905. évi január 10-étől 18-ig közszemlére kitéve vannak, azok bárki által betekinthetők és a netáni észrevételek ott megtehetők.

Kelt Alsólendván, 1905. január 9-én.

Baranyag Kálmán,

községi főjegyző, albizottsági elnök.

HIREK.

— Halálozás. Hajós Sándor kir. járásbíró-sági írnök 1 hónapki kinos szenvedés után folyó hó 11-én este 10 órákor meghalt. Temetése folyó hó 18-án délután ment végre nagy részvétel mellett.

— Rendkívüli közgyűlés. Az 1905—1910. országgyűlésen egybehívásáról szóló királyi meghívó felkíhirdetésének eszközele céljából folyó 1905. évi január hó 16-án d. e. 9^{1/2} órákor Zalaegerszegen a vármegyei gyűlésteremben rendkívüli bizottsági közgyűlés lesz.

— Tízoltsógunk. Folyó hó 9-én este volt a legutóbb az alsólendvai önkéntes tízóltó egyesületé belépett 15 új működő tagnak fogadalmi letétele. Az új tagok a fogadalmat Hajós Mihály egyesületi elnök s a nagyszámú megjelent választmányi és működő tagok jelenlétében tették le ünnepélyesen, mely után az elnök szép buzditó szavakkal üdvözölte az új tagokat.

— A helybeli korszolya-egyesület bálja. A helybeli korszolya egyesület február hó 1-én jelmézt estélyt rendezt a „Korona Szállóban”, mely iránt már most nagy az érdeklődés. A bála szölo igen izlées meghívókat már a hét folyamán küldt szét az egyesület. Belpó díj: Személyjegy 2 korona, saládjegy 5 korona.

Postai ajánlott levelek kézbesítése. Varga Sándor helybeli postamester az ajánlott levelek kézbesítésével egy új rendszert hozott életbe, amennyiben az ajánlott leveleket a levélbörő mindjárt a házhoz elviszi s nem kell azért külön a postahivatalhoz lenemni — s ezért elismeréssel adóznók neki, csak egy óhajunk volna még t. i. az, lis az új rendszeri postai levélgyjűjtőszekrényeket is meghonosítanváruosban, mert ezzel sok kellemetlenségtől mentené meg a közönséget.

— Mulatság. A tapolczai kereskedő ifjak Önképző Egyesülete folyó hó 21-én táncmulatságot tart.

A kis malac visított az ölben és az öreg asszony lelken keresztül villant az első gondolat:

— A malac! . . . Le kell ölni. . . A fiam eszi meg.

— Nem, nem az enyém a malac rebegte szorongva. A szomszéd . . . igen a szomszéd tartja nálam . . . az olát elhordta a szél . . . Nagy szelek jirtak a multkorábban itt . . . nagy szelek.

Bus Andris csodálkozva nézett az anyjára.

— Malac? Micsoda malac? Hát meg se ötel edes anyám!

Az asszony megindult a fia felé. Kítarta a karját.

Az állat az ölben, mintha a végét érezné, panaszosat visított.

Ölekeztek s az öreg asszony szivéből kirtó a harag:

— Nem az enyém . . . hidd el!

— Nem baj, szölt Bus Andris. Van nálam pénz, veszek neked egyet.

A nehéz kó leszakadt az öreg asszony szivéből.

— Nem azért mondtam . . . motyogta zavartan . . . nem azért mondtam . . .

És aztan kezesen sirásra fakadt.

— Hisz nincsen nekem, szegény öreg asszonynak egyebem, csak ez a kicsi-kicsi malacomb.

ERDŐSI DEZSŐ.

— **Közgyűlés.** Az alsólendvai Polgári Olvasó-egylet január 6-ról elhatározta évi rendes közgyűlést január hó 8-án tartotta meg élnek érdeklődés mellett. Jelen voltak 42-en. K. Hajós Mihály egyelőt elnök elmondta, hogy 6-án azért nem volt megtertarható a közgyűlés, mivel a tagok nem voltak jelen annyian, mint a mennyi ezen alkalomra az alapszabályok előírják; most azonban tekintet nélkül a megjelent tagok számára a gyűlést meg lehet tartani, miért is melegen üdvözli a szép számmal jelenlevő tagokat, a közgyűlést megnyitja s ezután Pataky Kálmán jegyző felolvastatja a mult évről szóló jelentést, melyből örömmel értesülünk, hogy ezen társadalmi és egyuttal kultur. intézmény évről-évre erődök, erősödik s emellegye a hazafeli érdekek melege ápolása mellett mindinkább megemelt fontos hivatásának. Anyagi viszonyai teljesen rendezettek úgy, hogy nemcsak könnyen fedezhető a rendes és rendkívüli kiadásai, hanem még jelentékeny összeget fordíthat a könyvtárra gyarapítására is. Így az elmúlt évben megrendeltet a „Magyar és Világöldomán Kincsesháza” 100 kötetben, Dr. Kemény Zsigmond és Eotvos Károlynak az egylet könyvtárából még hiányzó művei, továbbá Gáspár Ferenc utazásai, összesen 798 koronára. — A mult évben járattól hét napi, négy szepirodalmi, négy élez és három heti lapot. Összes bevétele volt a megelőző évi maradvánnyal együtt 1488 korona 76 fillér kiadása 1478 korona 15 fillér hátralék, 270 korona tiszta vagyona pedig 2994 korona 07 fillér. A tagok száma jelenleg 85. A mult év folyamán felvételtett 12 rendes és 1 külltag, elváltozott 4 rendes tag. Közgyűlés a felolvasott jelentést elfogadta s vette tudomásul. Ezután elnök bejelentette, hogy a számvizsgáló bizottság a számadásokkal mindenben helyesen találta, melynek alapján közgyűlést Pollák József pénztárosnak a följemeltví megadja s neki bővűlő tárdozásairól jegyzőkönyvi köszönetet szavaz. A számadásokkal kapcsolatban Matyasovszky Vince indítványozta, hogy a hátralékok az ügyész útján hajtassanak be. Többek hozzássalása után az indítvány Pollák Emil azon módosításával fogadtatták el, hogy a hátralékok meg ügyész szólásának fel fizetésre, s ha az sem használta, akkor adassanak át az ügyésznek behajtás végett. Ezután Pollák József pénztáros felolvastja a jövő évi költségvetést, mely szerint előirányoztatott 1950 korona bevétel és 1508 korona kiadás. Közgyűlés a felolvasott költségvetést elfogadta s számvizsgálóknak Matyasovszky Vincét és Simon Zsigmondot, a közgyűlés jegyzőkönyvénél hiteltelisére pedig Rácz Bélát és Újlaky Lászlót kéri fel. — Ezután elnök szép szavakkal megköszöni a benne helyezett bizalmat s ugy a maga, mint tisztársai nevében leköszön, egyuttal felhívja közgyűlést, hogy a tisztulást megjelése céljából válasszon korelnöket és jegyzőt, továbbá szavazatadjó bizottságot, erre Beczeredy Elek korelnöknek, Kirnbauer Ferenc jegyzőnek és Kiss Dénes, Matyasovszky Vince, Tóke Dénes szavazatszabó bizottsági tagoknak választanak meg. Meliótt azonban a szavazások megkezdődtek volna dr. Brünner József indítványára lelkes éljenezés közben közfelkiallást Hajós Mihály elnöknek, Pollák József pénztárosnak, Pataky Kálmán jegyzőnek, Kirnbauer Ferenc indítványára Pollák Emil háznagynak és Tuskés D. indítványára pedig Bittera Béla könyvtárosnak választattak meg. A többiekre nézve a szavazás a következő eredményvel végződött: megválasztottak alelnöknek Karabélyos Elek, ügyésznek dr. Wollák Ador, válszámjány tagoknak pedig Beczeredy Elek, dr. Brünner József, Eörsy Gyula, Füssz Nándor, Hutás József, dr. Józsa Fábán, dr. Király Mór, Kiss Dénes, Pollák Lázár, Simon Zsigmond, Székely Emil és Tuskés Dező. Ezután közgyűlés az elnök lelkes éjtésével végt ért.

— **Választási mozgalom megérkezésben.** Az alsólendvai választókörletben sár, sándav van, ugy annyira, hogy önkéntlenül is azt gondolja az ember, hogy nálunk nem is tesz választás. —

A szomszédos bakjai körletben ellenben már nagyban folynak az előkészületek, hol is Mándy Samu szabadelvű jelölt és Darányi Ferenc a néppárt jelöltje mérkőzött. —

A eskórtányai választó körletnek két képviselő jelöltje van. Az egyik dr. Wlassics Gyula diszidens a kerület eddigi képviselője, ki a mult heten Alsómarukózt utazta be, e hét 11-én pedig Drávavásárhelyen tartotta meg program beszédét. A másik jelölt Terlobcz István honvédelmi mi-

niszteri tanácsos, kormányparti programmal, kit Alsómarukózs közönsége a mult heten Perlakot tartott értekezletben, a eskórtányai járás szabadelvű párti választó polgáriság pedig a könyvtárrány, e heten szerdán tartott értekezletben lelkesedéssel kiáltotta ki képviselő jelöltnek. —

Alsódoborban, a letenyi választó körletéhez tartozó nagyközönségben Lasovics Ferenc esperes plébános elnökével 11-én tartottak jelölt értekezletet, mely alkalommal dr. Sziló Géza, a kerület volt legutóbbi képviselőjét újból jelölték elvneik fenntartása mellett ellenziki programmal. —

A választási mozgalom már nagy arányokban bontakozott ki. A jelöltek mindenteljes beszámoló beszédet tartanak és bejárják a választókörleteket. A vármege január tizenhatodikán rendkívüli közgyűlést tart, amelyen a királyi megívó levelet fogják felolvasni. A jövő heten megállapítják a választások napját is. Az elmúlt hét eseményeiről a következőkben számolhatunk be: A nagykiszvári választókerület eddigi képviselője Zichy Aladár gróf, a néppárt elnöké kedden délelben Nagykiszvárra érkezett a fővárosból. Közél száz koscsiból álló küldöttség fogadta őt a pályaudvaron. A menet bevonulása rendben folyt le. Impozáns volt a kiskiszvári polgárok kocsisora. A kocsiok a kortes zászlókat is kibontották már. Zichy Aladár gróf Dervarics Ákos kilimáni földbírtokos négyes fogatán jött be a vasútraól a „Arany Szarvas” szállodába. A szálló éttermében délután társasabéd volt. A beszámoló megtartása délután két órára volt kitűzve. Ekkor már a nagyterem szulafóság megföltöttek a jelenlevők.

A jelenlevők közt tulnyomóan a földműves osztályt látunk képviselve, akik a közelebbi képviselőjelölt Zichy Aladár gróf, a néppárt elnöké kedden délelben Nagykiszvárra érkezett a fővárosból. Közél száz koscsiból álló küldöttség fogadta őt a pályaudvaron. A menet bevonulása rendben folyt le. Impozáns volt a kiskiszvári polgárok kocsisora. A kocsiok a kortes zászlókat is kibontották már. Zichy Aladár gróf Dervarics Ákos kilimáni földbírtokos négyes fogatán jött be a vasútraól a „Arany Szarvas” szállodába. A szálló éttermében délután társasabéd volt. A beszámoló megtartása délután két órára volt kitűzve. Ekkor már a nagyterem szulafóság megföltöttek a jelenlevők.

A jelenlevők közt tulnyomóan a földműves osztályt látunk képviselve, akik a közelebbi képviselőjelölt Zichy Aladár gróf, a néppárt elnöké kedden délelben Nagykiszvárra érkezett a fővárosból. Közél száz koscsiból álló küldöttség fogadta őt a pályaudvaron. A menet bevonulása rendben folyt le. Impozáns volt a kiskiszvári polgárok kocsisora. A kocsiok a kortes zászlókat is kibontották már. Zichy Aladár gróf Dervarics Ákos kilimáni földbírtokos négyes fogatán jött be a vasútraól a „Arany Szarvas” szállodába. A szálló éttermében délután társasabéd volt. A beszámoló megtartása délután két órára volt kitűzve. Ekkor már a nagyterem szulafóság megföltöttek a jelenlevők.

A jelenlevők közt tulnyomóan a földműves osztályt látunk képviselve, akik a közelebbi képviselőjelölt Zichy Aladár gróf, a néppárt elnöké kedden délelben Nagykiszvárra érkezett a fővárosból. Közél száz koscsiból álló küldöttség fogadta őt a pályaudvaron. A menet bevonulása rendben folyt le. Impozáns volt a kiskiszvári polgárok kocsisora. A kocsiok a kortes zászlókat is kibontották már. Zichy Aladár gróf Dervarics Ákos kilimáni földbírtokos négyes fogatán jött be a vasútraól a „Arany Szarvas” szállodába. A szálló éttermében délután társasabéd volt. A beszámoló megtartása délután két órára volt kitűzve. Ekkor már a nagyterem szulafóság megföltöttek a jelenlevők.

A jelenlevők közt tulnyomóan a földműves osztályt látunk képviselve, akik a közelebbi képviselőjelölt Zichy Aladár gróf, a néppárt elnöké kedden délelben Nagykiszvárra érkezett a fővárosból. Közél száz koscsiból álló küldöttség fogadta őt a pályaudvaron. A menet bevonulása rendben folyt le. Impozáns volt a kiskiszvári polgárok kocsisora. A kocsiok a kortes zászlókat is kibontották már. Zichy Aladár gróf Dervarics Ákos kilimáni földbírtokos négyes fogatán jött be a vasútraól a „Arany Szarvas” szállodába. A szálló éttermében délután társasabéd volt. A beszámoló megtartása délután két órára volt kitűzve. Ekkor már a nagyterem szulafóság megföltöttek a jelenlevők.

A jelenlevők közt tulnyomóan a földműves osztályt látunk képviselve, akik a közelebbi képviselőjelölt Zichy Aladár gróf, a néppárt elnöké kedden délelben Nagykiszvárra érkezett a fővárosból. Közél száz koscsiból álló küldöttség fogadta őt a pályaudvaron. A menet bevonulása rendben folyt le. Impozáns volt a kiskiszvári polgárok kocsisora. A kocsiok a kortes zászlókat is kibontották már. Zichy Aladár gróf Dervarics Ákos kilimáni földbírtokos négyes fogatán jött be a vasútraól a „Arany Szarvas” szállodába. A szálló éttermében délután társasabéd volt. A beszámoló megtartása délután két órára volt kitűzve. Ekkor már a nagyterem szulafóság megföltöttek a jelenlevők.

A jelenlevők közt tulnyomóan a földműves osztályt látunk képviselve, akik a közelebbi képviselőjelölt Zichy Aladár gróf, a néppárt elnöké kedden délelben Nagykiszvárra érkezett a fővárosból. Közél száz koscsiból álló küldöttség fogadta őt a pályaudvaron. A menet bevonulása rendben folyt le. Impozáns volt a kiskiszvári polgárok kocsisora. A kocsiok a kortes zászlókat is kibontották már. Zichy Aladár gróf Dervarics Ákos kilimáni földbírtokos négyes fogatán jött be a vasútraól a „Arany Szarvas” szállodába. A szálló éttermében délután társasabéd volt. A beszámoló megtartása délután két órára volt kitűzve. Ekkor már a nagyterem szulafóság megföltöttek a jelenlevők.

A jelenlevők közt tulnyomóan a földműves osztályt látunk képviselve, akik a közelebbi képviselőjelölt Zichy Aladár gróf, a néppárt elnöké kedden délelben Nagykiszvárra érkezett a fővárosból. Közél száz koscsiból álló küldöttség fogadta őt a pályaudvaron. A menet bevonulása rendben folyt le. Impozáns volt a kiskiszvári polgárok kocsisora. A kocsiok a kortes zászlókat is kibontották már. Zichy Aladár gróf Dervarics Ákos kilimáni földbírtokos négyes fogatán jött be a vasútraól a „Arany Szarvas” szállodába. A szálló éttermében délután társasabéd volt. A beszámoló megtartása délután két órára volt kitűzve. Ekkor már a nagyterem szulafóság megföltöttek a jelenlevők.

A jelenlevők közt tulnyomóan a földműves osztályt látunk képviselve, akik a közelebbi képviselőjelölt Zichy Aladár gróf, a néppárt elnöké kedden délelben Nagykiszvárra érkezett a fővárosból. Közél száz koscsiból álló küldöttség fogadta őt a pályaudvaron. A menet bevonulása rendben folyt le. Impozáns volt a kiskiszvári polgárok kocsisora. A kocsiok a kortes zászlókat is kibontották már. Zichy Aladár gróf Dervarics Ákos kilimáni földbírtokos négyes fogatán jött be a vasútraól a „Arany Szarvas” szállodába. A szálló éttermében délután társasabéd volt. A beszámoló megtartása délután két órára volt kitűzve. Ekkor már a nagyterem szulafóság megföltöttek a jelenlevők.

A jelenlevők közt tulnyomóan a földműves osztályt látunk képviselve, akik a közelebbi képviselőjelölt Zichy Aladár gróf, a néppárt elnöké kedden délelben Nagykiszvárra érkezett a fővárosból. Közél száz koscsiból álló küldöttség fogadta őt a pályaudvaron. A menet bevonulása rendben folyt le. Impozáns volt a kiskiszvári polgárok kocsisora. A kocsiok a kortes zászlókat is kibontották már. Zichy Aladár gróf Dervarics Ákos kilimáni földbírtokos négyes fogatán jött be a vasútraól a „Arany Szarvas” szállodába. A szálló éttermében délután társasabéd volt. A beszámoló megtartása délután két órára volt kitűzve. Ekkor már a nagyterem szulafóság megföltöttek a jelenlevők.

A jelenlevők közt tulnyomóan a földműves osztályt látunk képviselve, akik a közelebbi képviselőjelölt Zichy Aladár gróf, a néppárt elnöké kedden délelben Nagykiszvárra érkezett a fővárosból. Közél száz koscsiból álló küldöttség fogadta őt a pályaudvaron. A menet bevonulása rendben folyt le. Impozáns volt a kiskiszvári polgárok kocsisora. A kocsiok a kortes zászlókat is kibontották már. Zichy Aladár gróf Dervarics Ákos kilimáni földbírtokos négyes fogatán jött be a vasútraól a „Arany Szarvas” szállodába. A szálló éttermében délután társasabéd volt. A beszámoló megtartása délután két órára volt kitűzve. Ekkor már a nagyterem szulafóság megföltöttek a jelenlevők.

vetkező üngösgök, u. m.: szövetek, posztók és különféle férfi és gyermek kész ruhák nyilvános árverésen eladattak.

Megjegyzésként, hogy a többi tárgyra nézve az árverés a 680-690-09604 sz. birtományon y. l. hó 16-ára már kitűzve lett.

Máj árverésének az alsólendvai kir. járásbírórság 1904. k. évi V. 8292. szám. ú. vég. ése foly. t. n. 285 kor. 94 fill. tőkvetelés, emek 1904. évi november hó 12. napjától jár 5%, kamatai, és eddig összesen 100 kor. 57 filléren bírómár megállapított költségek erejéig, Alsólendvai alperes útelhelyiségben leendő megtartására

1905. évi január hó 16-ik napjának

deléltől 10 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett üngösgök az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legutóbbi ígérnek, szükség esetén becslésen átlul is, el fognak adani.

Amennyiben az élvárandev üngösgöktől mások is le és feltullogatták és azokra kiéleltísi jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Alsólendván, 1905. évi január hó 7.

ANDRÓCSEZ LÉNÁRD

kir. bír. végrehajtó.

Árverési hirdemény.

A hernyei közt tulurbécs tulajdonát képező erdőjében az 1904 és 1905. évekre esedékes rendes évi vágás területek fatömegének nagy része; nevezetesen az alsólendvai kir. jársi erdőgazdagság által tövön kijelölt 16—50 csm. mellomagság átmerővel körül 136 drb erdei nyelma törzs és 30—100 csm. mellomagságban mért átmerő 74 drb törzs törzs műtanak alkalmas része

1905. évi január hó 30-án d. e. 10 órakor

Hernyei község (Zala m.) bírójának házában megtartandó — zárt ajánlatokkal egybekötött — nyilvános árverésen a legutóbbi ígérnek el fog adni.

Kiküldtási ár 3238 korona.

Bánatpénz 323 korona.

A szöbéli árverés megkezdése előtt 323 korona bánatpénzrel, vagy megfelelő övadékek értékpapírokkal fölszerelt és egy koronával bélyeggel ellátott zárt ajánlatok, melyekben a föl ajánlott ár számmal és betűkkel olvashatóan kiírandó, valamint, hogy ajánlattevő a fölteleket ismeri s magát azoknak föltétlenül alá veti, az árverést vezető által elfogadtatnak, — ellenben utó-vagy távirati ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Árverési fölteleket Hernyei község bírójának megtekinthetők.

**BRÁZAY FÉLE
SÓSORSZESZ**

SÓSORSZESZ

**NAGY ÜVEG ÁRA: 2 KORONA
ÉS KIS ÜVEG ÁRA: 1 KORONA
HASZNÁLTÁI UTÁTIÁSI MINDEN ÜVEGHEZ
MELLEKELVE VAN!**

734 1904. vég. sz.

Árverési hirdemény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102 §-a értelmében ezenel közhírre teszi, hogy az alsólendvai kir. járásbírósnak 1904. évi V. 8291. számú végzése következtében Petrik Gyula ügyvéd által képviselt Rosenzevig Sámuel javára Farkas Samu ellen 385 kor. 94 fillér s jár. erejéig 1904. évi december hó 20-án foganatosított kiéleltísi végrehajtási utján le- és feltullogalt és 3315 kor. 16 filléren becsült kö-

